

Inden pausen skal vi til lidt af et eksperiment. **Goodbye Pork Pie Hat** er et af jazzlegenden Charles Mingus’ mest populære numre. Navnet refererer til Mingus' ven, saxofonisten Lester Young, der altid havde den karakteristiske pork pie hat på. Young døde kort tid før den originale indspilning af nummeret og den elegiske stemning er tydelig at mærke. I en høretime på Lyngby-Taarbæk musikskole spillede min lærer, Rachel, temaet for os og sagde noget i retning af ”det her, det er rigtig musik”. Hun havde helt ret og den oplevelse har jeg taget med mig. I jazzverdenen er det nærmest syndigt at spille en solo, man har lyttet af i stedet for at improvisere sin egen, men siden jeg er klassisk musiker, og det nu engang er det vi er bedst til, har jeg tilladt mig at gøre det alligevel. Seamus Blake er saxofonisten på bigbandversionen af nummeret, hvis solo jeg har hugget i dette arrangement.

**Dvořáks cellokoncert**, en absolut hjørnesten af cellorepertoiret, er en favorit i koncertsale verden over og med god grund. Dvořák boede i New York da han skrev den i 1894, men han havde kraftig hjemve. Han savnede sine børn i Tjekkiet og havde netop modtaget nyheden om, at hans ungdoms store forelskelse, Josefina, som nu var hans svigerinde, var blevet alvorligt syg. I anden sats genbruges materiale fra en af Dvořáks tidligere sange, som var Josefinas yndlings, og efter hun døde af sin sygdom, tilføjede han en inderlig og sørgmodig afsked i slutningen af stykket. I skal høre en nedskalleret version af den fulde koncert i et arrangement af violinist og arrangør, Staffan Rejle.

Tak til Frederiksberg Kommune for støtte

F R E D E R I K S B E R G  
K O M M U N E



DKDM.DK

25. marts 2026  
Kl. 19.30

Konservatoriets Koncertsal  
Julius Thomsens Gade 1

DET KONGELIGE DANSKE  
MUSIKKONSERVATORIUM

Gratis adgang

dkdm.dk

# OSKAR FRIIS-HANSEN



DEBUTKONCERT

CELLO

# OSKAR FRIIS-HANSEN

Jeg husker ikke starten på min cellokarriere, men jeg ved at jeg var 5 år gammel og min første lærer på Lyngby-Taarbæk musikskole, Peter Tönshoff, kørte motorcykel: sejt. For mere information må du have fat i min mor, det hele var hendes ide. Det var ikke kærlighed ved første blik mellem mig og celloen, snarere en af mange fritids-interesser, og ikke altid den der fyldte mest. På musikskolen spillede jeg i Mette Hanskovs legendariske strygeorkester, Springstrings. Dermed fulgte mange koncer-toplevelser, ture til ind- og udland og venskaber jeg stadig nyder i dag. Da jeg fik en ny lærer på musikskolen, Cecilie Hyldgaard, kom på talentlinjen og fik undervisning i klaver, hørelære og kammermusik, begyndte jeg at tage det mere seriøst. Cello var stadig en af flere interesser, men nu klart den der fyldte mest.

I gymnasiet gik jeg på MGK (musikalsk grundkursus) og min nye lærer, Mathias Be- yer-Karlshøj, som spiller med i aften, indførte mig for alvor i det brede cellorepertoire og det tekniske nørderi der følger med. Han var utrolig generøs med sin tid og vi sad ofte til sent på aftenen og arbejdede. I gymnasiet begyndte jeg også at spille i DUEN, det danske ungdomsensemble, under ledelse af Morten Ryelund. DUEN og Morten har betydet uvurderlig meget for mig i min udvikling og vi arbejder stadig tæt sammen.

Da jeg startede på konservatoriet hos Toke Møldrup, var resten af fritidsinteresserne faldet fra til fordel for musikken. Her lærte jeg værdien af flid og evigt gå-på-mod, mens vi nørdede videre. Her begyndte jeg også at spille strygekvartet med mine gode venner hos Tim Frederiksen. Vi blev hurtigt til Akela-kvartetten og nu er det vores primære beskæftigelse. Kvartetlivet er helt særligt og vores mange rejser og forskel- ligartede projekter har været så givende som nogen uddannelse kunne være. Senest har vi været et semester i Lübeck for at fordybe os. De sidste tre år af konservatoriet gik jeg hos Andreas Brantelid, som forfinede mit spil og hev musikken ud af mig med det største nærvær. Jeg føler mig utrolig heldig at have mødt de rigtige lærere og mentorer på de rigtige tidspunkter og jeg er evigt taknemmelig til dem hver især for at have hjulpet mig på vej.

Hvis jeg ikke skulle være musiker, var jeg nok blevet ingeniør eller møbelsnedker, men kun fordi jeg er for farveblind til at være astronaut. Mon ikke der bliver plads til en af dem som hobby i fremtiden, indtil da er jeg bæret over at kunne fylde mine dage og jeres ører med musik. Tak for at have lyttet og læst med!

# PROGRAM

## GEORGE CRUMB (1929-2022)

### Sonate for solo cello (1955)

Fantasia  
Tema Pastorale con variazioni  
Toccata

## CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)

### Sonate for cello og klaver (1915)

Prologue: Lent, sostenuto e molto risoluto  
Sérénade: Modérément animé  
Finale: Animé, léger et nerveux

Silas Phillipson, klaver

## CHARLES MINGUS (1922-1979)

### Goodbye Pork Pie Hat (1959)

arr. Sy Johnson, Seamus Blake, Oskar Friis-Hansen

Jacob Mundt, bas, og Jēkabs Rēders, trommer

## PAUSE (20 minutter)

## ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)

### Cellokoncert i h-mol, opus 104 (1894)

arr. Staffan Rejle

Allegro  
Adagio, ma no troppo  
Finale: Allegro moderato – Andante – Allegro vivo

Kern Westerberg, violin, Oscar Edin, bratsch, Mathias Beyer-Karlshøj, cello, Astor Cortabarria, bas, Jonas Frølund, klarinet, Jessica Hill, horn, Elias Condado, klaver

# VELKOMMEN

Velkommen til min debutkoncert, tak for at du har valgt at bruge din onsdag aften i mit selskab. Jeg har været så heldig at kunne øve mig så meget som muligt i stedet for at følge med i valgkampen, så jeg håber de rigtige vandt i går. I første del af koncerten skal i høre tre stykker der bliver mere og mere jazzede. Jeg holder meget af jazzmusik i dens mange former og vil gerne forsøge at bygge bro mellem den klassiske og jazzens verden. Efter pausen vender vi stærkt tilbage til det mest cellistiske man kan forestille sig.

**George Crumb** er kendt for sin unikke avantgarde-stil. Han var med til at udvide grænserne for både musikere og publikum med nye formater og utraditionelle teknik- ker, der ofte krævede nye måder at notere musikken. De snorlige nodelinjer bøjede han i alle mulige former og blækket flød sammen på papiret, men han var ikke altid så grænsesøgende. Han beskrev selv hvordan han vågnede han en nat i 1962 med koldsved og åbenbarede, at han indtil da blot havde kopieret andre komponisters stil. Derfra begyndte han mere bevidst at udvikle sin helt egen stemme. Cellosonaten er fra før han tog denne drejning, men alligevel bærer den præg af en komponist, der eksperimenterer med hvad han kan komme afsted med uden helt at bryde konven- tionerne. Første sats bygger sig op til et klimaks i en tilfredsstillende bølgeform, anden sats er et landligt tema med unikke variationer og til sidst kommer der knald på i en drønende toccata.

**Claude Debussy** skrev sin cellosonate under første verdenskrig og sin egen kamp med kræft, alligevel er den et af de mest livlige og fantasifulde værker i genren. Den er indbegrebet af fransk impressionisme i musik, bevidst fra Debussy som hyldet til den franske kultur, der var under angreb i krigen. Sonaten er også en hyldest til komponis- tens kone, Emma. Et motiv der går igen, med tonerne C D E D, udgør parrets initialer: Claude Debussy Emma Debussy. Musikken er omskiftelig, fuld af overraskelser og plettet med sjove instruktioner til musikerne. Eksempelvis står der, når jeg begyn- der at bruge buen i anden sats, ironique. Hvordan man spiller ironisk på cello er til fri fortolkning. Silas, min duopartner, har jeg spillet med i det meste af min studietid og Debussy er et af vores favoritter.